

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Forskrevet

Citation: Drachmann, Holger: "Forskrevet", i Drachmann, Holger: *Forskrevet*, udg. af Lars Peter Rømhild , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2000, s. 634. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann14valshoot-idm140708758785728/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Forskrevet

under hans ivrige forsøg i den dramatiske genre, som var ny for ham. Han ville arrivere på Det Kgl. Teater, og han gjorde det (succes'en *Der var en Gang* -, 1887), men ikke uden trakasserier, der i 1889 fik ham til at eksplodere imod teaterchefen, kammerherre Fallesen. Samtidig var hans privatliv igen ved at gå i skred: digteren var blevet grebet af stor kærlighed til syngepigen Amanda Nilsson, »Edith«. Hans ægteskab gik itu, omend den definitive adskillelse først kom nogen tid efter hans store bekendelsesroman *Forskrevet* - (herefter *Forskr.*). Med den havde han brændt sine skibe endnu en gang; nu var han visselig ikke længere borgerskabets digter. Og det genoptagne vekselvise boheme- og morakkerliv - både Ulf's og Gerhards i romanen - tog hårdt på ham.

Han havde endnu en lille snes år tilbage i livet, hvor han navnlig i 1890'erne fremviste bemærkelsesværdige resultater i poetisk drama og romantisk-ironisk fortælling. Men den bog, der skulle krone forfatterskabet: *Den hellige Ild* (1899), er en ruin, planløs, med nogle meget skønne prosastykker og sange. Holger Drachmann døde i januar 1908 som 61-årig, slidt op.

★

Hans store roman fra 1890, der godt kan læses uden biografiske og andre kommentarer, får alligevel her nogle ord med på vejen. Efterskriften behandler først og fremmest romanen selv: dens indhold og form, dens elementer, dens fortekster og lidt af dens kontekster. Efter denne forholdsvis udførlige karakteristik vender vi tilbage til de litteraturhistoriske standardemner: om værkets tilblivelse og dets modtagelse, samt dets senere skæbne i kritik og forskning.

Tilblivelse er også tilretning, herunder udeladelser; Drachmann skred mere eller mindre nødtvunget til et par sådanne, idet han dog med ophavsangivelse trykte de bortklippede tekster i samtidige tidsskrifter; vi har dem med som Tillæg i denne udgave.

Endelig bringes et antal punktcommentarer, dels til almindelig ord- og real-oplysning, dels til præcisering af forhold, der er mere generelt og summarisk omtalt i Efterskriftens værkanalyse.